

Upravljanje komunalnim čvrstim otpadom

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 30

Увод

Човек је једино биће на планети који ствара отпад. Због све већих количина и штетности по околину, отпад се сматра једним од најзначајнијих еколошких проблема савременог света. Човек је својим активностима одлучујући чинилац у промени животне средине. Те су активности повезане са задовољавањем животних потреба. Велики део потреба је створен вештачки и питање да ли нам је потребан толики број различитих производа, који ће након употребе постати отпад. Наша цивилизација производи све више отпада и ништа не указује на скору промену овог тренда. Ипак, захваљујући технолошком напретку и развоју еколошке свести, борба против отпада постаје много успешнија.

Настајање отпада је резултат укупне економске активности сваке државе, и као такво у директној корелацији са националном економијом.

Према пореклу, чврсти отпад се дели на комунални, комерцијални и безопасни индустријски отпад. Уобичајено је да се отпад урбаних средина и комерцијални отпад једним именом назива комунални(општински) чврсти отпад. Комунални чврсти отпад по дефиницији укључује отпад из домаћинства, као и други отпад који је због своје природе и састава сличан отпаду из домаћинства: неопасни отпад из индустријских, комерцијалних установа (укључујући болнице) и институција, административних установа, занатских радњи, грађевински отпад (шут, земља, мешовити отпад са градилишта), пијачни отпад, баштенски отпад, зелени отпад из паркова и гробља и остатке од чишћења улица.

Управљање комуналним отпадом обухвата функције сакупљања, транспорта, рециклаже, поновне употребе, третмана и одлагања комуналног чврстог отпада .

Настајање комуналног отпада зависи од степена индустријског развоја, животног стандарда, начина живота, социјалног окружења, потрошње и др.

За управљање чврстим комуналним отпадом главну одговорност има локална власт. То је комплексан задатак, који захтева одговарајуће организационе капацитете и сарадњу између бројних заинтересованих страна у приватном и јавном сектору.

Приликом израде плана управљања комуналним отпадом потребно је обезбедити активно учешће јавности у свим фазама доношења одлука и у процесу усвајања докумената, сагласно принципима Архуске конвенције . Локални план управљања отпадом мора бити усаглашен са Националном стратегијом управљања отпадом Републике Србије.

Архуска конвенција односи се на доступност информација, учешће јавности у доношењу одлука и доступност правосуђа у вези са питањима која се тичу животне средине и усвојена је 25. јуна 1998. године на четвртој министарској конференцији „Животна средина за Европу”, одржаној у граду Архусу, под покровитељством Економске комисије Уједињених нација за Европу (UN/ECE).

Конвенција је ступила на снагу 30. октобра 2001. године. Већина земаља у региону је потписала или ратификовала Архуску конвенцију.

Проблем комуналног отпада је изражен у свим градовима наше планете, а цена његовог решења износи много милијарди долара.

Приказ проблема

Амерички еколози су изнели податак да само град Њујорк дневно избацује 24.000 тона различитог смећа . Та смеша се састоји од различите старудије, која садржи вредне метале, стаклене амбалаже, погодне за даље коришћење, старог папира, пластике, остатака хране, незаменљивих за ђубрење земљишта. Упоредо са овим, у тој смеши се јавља и већа количина опасних материја: жива из батерија, фосфор-карбонати из флуоресцентних лампи и токсичне хемикалије из средстава за чишћење, органских растварача, боја и лакова за заштиту дрвета.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com